kulkee vielä lapsenkengissä. Suhteellisen hyvin ovat järjestyneet metallityöläiset. Kymmenen vuotta on ollut Japanissa olemassa ammatillinen keskusjärjestö, Yuai-Kai, jota alkujaan johtivat reformistit ja joka myöskin sai hallituksen avustusta. Tämän järjestön toisessa kongressissa, joka pidettiin Osakassa 1920 päätettiin tunnustaa luokkataistelu järjestön ohjelmaksi. Vanha, Europassakin tunnettu sosialisti Sakai ja hänen oppilaansa ovat vahvasti vaikuttaneet tässä liitossa uuderaikaisessa mielessä.

Japanilaiset valtakuntaliitot, joiden tarkoituksena on järjestelmällisesti vastustaa työväestön vapautumista, ovat erilaisia ja "työskentelevät" häpeällisillä aseilla, mutta eivät voi estää ammattiyhdistysten ja laittomien sosialististen ryhmien kehittymista vasemmalle. Japanin hallitus ryhtyi silloin laillistuttamaan ammattiyhdistyksiä. Ja Japanin kirjatyöntekijäin liitto Shinyu-kai julisti sen johdosta seuraavaa: "Toverit, olkaa varuillanne! Varokaa lörpöttelyjä ammattiyhdistysten laillistuttamisesta. Tämä laki ei merkitse mitään muuta kuin työläisen sielun ja ruumiin kahlitsemista edelleenkin. Me voimme vapautua vain omalla voimallamme."

Ammattiyhdistysten laillistuttamiseksi laati sisäministeri kaksi lakiehdotusta.

Kaikkivaltias japanilainen poliisinyrkki lepää raskaasti koko kansan harteilla, ja tuskinpa aikoinaan Venäjälläkään oli niin hienostuneen häpeällistä urkkijajärjestelmää kuin nykyään Japanissa. Ammattiyhdistyskielessä ei saa käyttää ilmauksia "suora toiminta" tai "riistäntä." Varmuuspoliisin (Zian Keisatsu) lain 17 artikla, joka laki on v. 1900, kieltää jokaisen lakon ja rankaisee osanotosta sellaiseen 1—6 kukauden vankeusrangaistuksella ja 1—300 jenin rahasakolla, lakia on yritetty kumota, mutta ei ole onnistuttu. Jokaisessa lakossa joutuvat lakkolaisten johtajat vankilaan. Siitä huolimatta on havaittavissa sodanaikaista työväenliikettä. Työväenliikkeen keskuksessa Ashiossa, Tochigin maakunnassa harjoitetaan kuparinlouhimista. Huhtikuun alussa vaativat työläiset kokoontumisoikeutta, 1 jenin 20 senin minimipalkkaa ja 8 tunnin työpäivälain voimaanottamista. Vaatimokset hylättiin ja 350 työläistä erotettiin. Lakkotilastosta mainittakoon, että v. 1914 aikana oli 50 lakkoa, joihin otti osaa 7,904 lakkolaista ja v. 1919 oli vastaava luku 497 ja lakkolaisia 63,137. Työläisten keskimääräinen ansio päivässä 1919 oli 1 jeni ja 50 senä. Sodan aikana ansaitsivat laivanrakentajat 10 jeniä päivässä. Pankki-, kauppa- ja teollisuusvirkailijat ovat saaneet 200 jenin palkkoja kuukaudessa, mikä on japanilaisen käsityksen ja vaatimusten mukaisesti "hyvä" toimeentulo.

Japanin sosialismin historiasta antaa lisäksi Vienin Rosta seuraavia tietoja: Japanin sosialistinen liike on noin 20 vuoden vanha. Japanilaiset, jotka läksivät Europaan ja Amerikaan opiskelumatkoillensa, tutustuivat siellä sosialistisiin aatteisiin ja ajattelutapoihin ja toivat nämä muassaan kotimaahansa ja muodostivat yliopistoissa pieniä sosialistisia piirejä, jotka vihdoin liittyivät "sosialistiseen liittoon". Tämä on vieläkin kaikkien sosialististen suuntien tiedokaitten kokoomuspaikkana ja käsittää niin hyvin Gilda-sosialistit, kommunistit, syndikalistit ja anarkistit. Sen jäsenluku nousee nykyään 1,500, kuitenkaan ei tämä luku voi olla minkäänlaisena mittapuuna, sillä koko Japanin nuoriso on enemmän tai vähemmän taipuvainen sosialismiin, useimmat kuitenkin pelkäävät ilmaista todellista mielipidettänsä, koska he pelkäävät menettävänsä paikkansa. Hallitus taistelee liikettä vastaan mitä ankarimmilla sortotoimenpiteillä ja poliisi kielsi liittoa pitämästä viimeistä vuosikokoustansa ja kun siitä huolimatta kokoonnuttiin hajoitti poliisi sen heti avauksen jälkeen.

Japanin lainsäädännön mukaan saadaan ihmisiä, joita ei muusta voida syyttää kuin että heitä epäillään sosialisteiksi, vangita ja pitää 24 tuntia vankeudessa "etteivät he tuona aikana tekisi mitään pahaa". Helposti ymmärretään, että poliisi käyttää ahkerasti tätä "suojelusvankeutta". Kun se tahtoo pitää vankeudessa jotakin pitemmän ajan, vangitaan hänet uudestaan hetkellä, jolloin hän pääsi vapaaksi vankilasta. Sillä tavalla jatketaan peliä viikkokaupalla.

Nämä seikat sekä ankara sensuuri pakottavat harjoittamaan valistustyötä ja propagandaa pääasiallisesti maanalaisesti; liiton julkaisemia 3,000 nousevia propagandakirjasia levitetään nimettöminä. Tärkeimpiä kuin "sosialistinen liitto" ovat Japanin sosialistiselle työväenliikkeen kehitykselle ammattiyhdistykset, jotka yhä voimistuvat ja kehittyvät vallankumouksellisempaan suuntaan. Johtajat tutkivat ahkerasti koko maailman työväenliikettä, voidakseen taktiikan vertailulla saavuttaa heiltä vielä puuttuvan kokemuksen. — TUT.

Rikollisten puolesta

(Katkelma engl. sosioloogin E. Carpenterin teoksesta "Sivistys.")

Rikollinen on henkilö, jonka on syytetty ja todistettu olevan yhteiskunnalle vaarallinen. Mutta onko syytetyn penkillä istuva ihminen paikka-nuttuinen rauhanhäiritsijä tahi murtautuja, todella vaarallinen yhteiskunnalle? Onko hän vaarallisempi kuin tuo hyvä, vanha peruukkipäinen herra, joka häntä syyttää? Siinä kysymys. Tosi, että hän on rikkonut lakia ja laki on eräässä mielessä yhteiskunnassa vallitsevan yleisen mielipiteen tulkki. Mutta ellei kukaan rikkoisi lakia, luutuisi ja kivettyisi yleinen mielipide ja yhteiskunta häviäisi.

Ja niin paljon on joka tapauksessa varmaa, että yhteiskunta muuttaa mielipidettä alinomaan. Miten voimme siis tietää milloin se on oikeassa, milloin väärässä? Yhden aikakauden kirotut ovat seuraavan sankareita. Erään aikakauden ylistämiä pitää seuraava rikollisina. Tänään langettaa tuomari syytetylle tuomion; vuosia vierii ja yhteiskunta syyttää tuomaria. Sillä on uudet ohjeet, uudet lait, ja se kiroo entiset edustajansa ja hänen käyttämät lait häväisevän inhon kuiluun. Yhteiskunta luo ilmeisesti kehityksemme tiellä aste asteelta uusia ihanteita juuri niin kuin jokainen ihmisyksilökin. Jokaisella ihmisellä on aina, tietoisesti tai tiedottomasti, ihanne, johon pyrkii. Siinä kirjallisuuden suuri merkitys. Yhteiskunnallakin on ihanteensa. Tuo ihanne on tangentti, haihtuva piste, joka osoittaa suunnan, mitä kohti yhteiskunta sillä hetkellä liikkuu. Ihannetta se ei saavuta, mutta seuraa kuitenkin suuntaansa — jonkun ajan kuluttua muuttaa se suuntaansa sillä on uusi ihanne.

Jos yhteiskunnan ihanteena on aineellinen voitto ja rikkaus, kuten suurimmilla joukoilla nykyään, ei se ketään tuomitse niin ankarasti kuin varasta, sillä hänhän jo kuuluu omistaviin ja siis kunnioitettava, mutta kyllä köyhä. Ei millään voida todistaa, että köyhä varas todella olisi huonompi, kelvottomampi ja yhteiskunnalle vaarallisempi, kuin arvossa pidetty "suurtekijä." Mutta hyvin on ymmärrettävää, että "suurtekijä" kulkeutui yhteiskunnan vahvan virran mukana, kun taas köyhä piru koetti uida virtaa vastaan ja hukkui. Tahi, jos yhteiskunta, — kuten nykyään — perustuu yksityisomistukseen on sen vastakkaisihanteena salametsästys. Salametsästäjä on luultavasti täysin yhtä oikeassa kuin metsäherra, mutta nyt ei hän ole oikeassa. Hän edustaa aatosta ja oikeuskäsitettä, joka kuuluu menneeseen aikaan, jolloin kaikilla oli metsästysoikeus mailla; tahi myös tulevaisuuden aikaa jolloin tuo oikeus uudelleen palautetaan. Aikaisempina aikoina oli yksityisomaisuus oikeastaan varkautta. Onhan se selvää: mies, joka yritti pidättämään itselleen yhteistä maata tahi muuta omaisuutta, joka aitasi kappaleen yhteistä maata ja kuten nykyinen tilanherra, ei sallinut kenenkään sitä kyntää, joka ei maksanut veroa. Sellainen ihminen oli rikollinen, pahinta lajia. Mutta rikokselliset pysyttelivät pinnalla, pääsivät ensi riveihin ja ovat nykyisen yhteiskunnan kunniallista väkeä. Ja on hyvin todennäköistä, että meidänkin aikamme rikolliset raivaavat tiensä, pääsevät ensi riveihin ja ovat tulevaisuuden arvossa pidettyä väkeä.

Ihmisten siveellinen katsomus ei ole vain joka aikakautena jokaiselia rodulla erilainen, vaan myös on hyvin huomiota ansaitseva seikka — saman ajan ja saman yhteiskunnan eri luokissa erilainen. Kun maanomistaja pitää salametsästäjää rikollisena, niin pitää salametsästäjä, kuten jo mainittiin, tilanherraa itsekkäänä heittiönä, jolla on poliisi puolellaan; jos kunnioitettava osakkeen omistaja, joka sievästi elää osingoillaan, pitää päiväpalkkalaista ja ravintolassaistujaa ruokottomana henkilönä, niin halveksii päiväpalkkalainen osakkeenomistajaa lurkkimaisena varkaana. Ja on hyvin vaikea ratkaista kumpi on oikeassa. Kaikkina ajankohtina kuvastaa laki mahtavimman, hallitsevan luokan katsomusta; se on epäilemättä hitaasti muodostunut ja hitaasti muuttunut, mutta alati hallitsevan luokan lisäämä ja muuttama, alati sen käytämä. Nykyään kuvaa ehkä parhaiten hallitsevan luokan siveyslakeja "soveliaisuus" ja jos kysymmme, miksi tuo laki kuristaa muita luokkia ja kirjoitettu, juristinen laki on tullut sen rinnalle (sikäli, että se luokka, joka ei niihin alistu, merkitään kokonaan "rikolliseksi") niin voi vastaus olla vain, koska se on juuri sen luokan siveyslaki, jolla on valta. Säädyllisyys niiden siveellisyyttä, joilla on omaisuutta ja valtaa. Ja kun heidän käytettävänään on myös kerkeät kynät ja kielet on heidän kantansa se mitä kirjallisuus ja sanomalehdistö edustavat. Missään tapauksessa ei sen tarvitse olla parempi kanta, kuin joka muukaan, mutta se on se joka tällä hetkellä tilapäisesti on voitolla. Se on sen luokan siveellinen katsantotapa, joka edustaa nykyistä yhteiskuntaa, se on porvariston siveellinen kanta. Se eroaa paljon feodaalisesta menneisyyden moraaliohjeista ja moraalista: veljeydestä ja tasa-arvoisuudesta; se on kaupan moraalia, jonka tunnussanana on omaisuus.

Meidän päiviemme säädyllisyys on omaisuuden säädyllisyyttä; mikään ei ole niin säädyllistä kuin rikkaana oleminen. Laki sen vakuuttaa, se on läpikotasin rikkaiden puolella; oikeus on köyhälle liian kallista. Rikosta jotain henkilöä vastaan pidetään säännöllisesti pienempänä kuin omaisuutta vastaan tehty rikos.

Tähänastisesta käynee kyllin selväksi, ettemme yleensä nimitä jotain henkilöä rikolliseksi sentähden, että hän on rikkonut jotain ikuista siveyskäskyä vastaan — sellaisia ei ole — vaan sentähden, että hän ei ole kunnioittanut oman aikansa lakeja, jotka tykkänään riippuvat kunkinkertaisesta ihanteesta.

Sparttalaiset näyttävät pitäneen varkautta luvallisena, koska he ajattelivat, että varastamistottumus kohottaa miehistön sotilaallista näppäryyttä ja lamaannuttaa halua koota omaisuutta, sillä sitä pitivät he suurimpana turmiona. Nyt on suuren rikkauden kokoaminen suurin hyve ja varasta pidetään turmiollisena. Kun nyt näemme, että, kuten historioitsijamme opettavat, yhteiskunta on luultavasti pyrkimässä aikaisemmasta kommunistisesta tilasta välitilan kautta, jolloin yksityisomaisuudella on merkityksensä, tulevaisuuden korkeampaan kommunistiseen olotilaan, niin on selvää, että varas samoinkuin salametsästäjäkin ovat ihmisiä, jotka protesteeraavat yhteiskunnallisen muuttelevan ihanteen liian yksipuolista herruutta vastaan.

Taiteen kohtalo yhteiskunnallisessa vallankumouksessa

Kautta maailman kulkee porvariston äänenkannattajissa jatkuvana hätähuutona uhkaavan yhteiskunnallisen vallankumouksen vaarallisuus kulttuurielämälle. Peloitellen sivistyselämän täydellisellä haaksirikkoutumisella, jos yhteiskunnallinen vallankumous saa suorittaa tehtävänsä, koetetaan nostattaa henkisellä alalla työskentelevät taisteluun yhteiskunnallista vallankumousta vastaan, pelastamaan kulttuuria sitä uhkaavasta vaarasta. Tämä on luonnollista menettelyä siltä taholta, sillä porvaristo käsittää kyllin selvästi mikä merkitys on henkisillä työvoimilla yhteiskunnallisessa vallankumousprosessissa. Taloudellisen kehityksen rinnalla vaikuttavat myöskin elämässä esiintyvät henkiset tekijät merkitykselliseksi yleiseen yhteiskunnallisen kehitykseen, varsinkin vallankumouksellisen ajankohdan lähestyessä, koska yksilöiden ja joukkojen mielipiteiden muodostuminen riippuu taloudellisten olosuhteiden ohella myös suuresti heidän henkisestä kehitystasostaan. Nykyisenä murrosaikana ei olekaan vaikeaa havaita porvarillisen kulttuurin tulokset laajoissa työläiskerroksissakin: luokkakäsitteiden sekavuushan on ominaista vielä monelle köyhälistöön kuuluvalle yksilölle ja ryhmälle, ja se on pääasiallisesti juuri porvarillisen kulttuurin tulosta. Ja ottaen huomioon, että yhteiskunnallisen vallankumouksen onnistuminen vaatii ennenkaikkea luokkatietoisuutta köyhälistöltä, saattaa varsin hyvin ymmärtää, minkätähden taloudellisesti ja henkisesti perikatoon tuomittu kapitalismi juuri kulttuurikysymyksestä on tehnyt keppihevosen, jolla ratsastaen se toivoo voivansa sairaalloisen olemuksensa elinpäivät pidentää. Kulttuurin, sivistyksen, ja sen eri muotojen tuhoutumista yhteiskunnallisessa vallankumouksessa toitottaen, älistaa kapitalismi kulttuurin palveluksessa olevat yksilölliset nerot ja laitokset tarkoitustensa toteuttajiksi. Ja lisäksi turvautuen valta-asemansa tarjoamiin taloudellisiin mahdollisuuksiin, pakoittaa se tajuisetkin kulttuurivoimat itsestään riippuvaisiksi, tehden heistä henkisesti prostitueerattuja.

Mutta juuri sen, että kapitalismi on ei ainoastaan taloudellisesti vaan myöskin henkisesti tuomittu häviämään, ja jonka se yhä uudistuvilla ilmennyksillä todistaa, juuri sen pitäisi vapauttaa jokaisen köyhälistöluokkaan kuuluvan porvarillisen kulttuurin istuttamien harhakäsitteiden vallasta. Sillä n. s. "sivistyneiden" taholla jokapäiväisiksi käyneiden rappeutuneisuus- ja raakuusilmiöiden ei pitäisi jäädä huomaamattomiksi ainoaltakaan julkista elämää seuraavalta ihmiseltä. Ne ovat huippunsa kehittyneen kapitalistisen kulttuurin saavutuksia.

Että yhteiskunnallisessa vallankumouksessa todellakin on vaara tämän luontoiselle kulttuurille on selvää, mutta että siitä olisi vaara kulttuurielämälle yleensä on erheellinen väite. Todelliselle kulttuurille yhteiskunnallinen vallankumous on päinvastoin pelastus, pelastus siitä rappeutuneisuuden kuilusta, mihin kapitalismi on sen johtanut. Yhteiskunnallinen vallankumous, joka toteuduttuaan luo taloudelliselle elämälle terveet ja oikeudenmukaiset perusteet, luo samat perusteet myöskin kulttuurielämälle. Käyttäen kapitalistisen kulttuurin saavutuksista kaiken, mikä ei ole ristiriidassa totuuden ja oikeuden perusteille, sekä hävittäen haitalliset ja tarpeettomat osat ja tuoden niiden tilalle uudet, kulttuurin arvoa nostavat muodot, muodostuu kulttuurielämästä tarkoituksenmukainen, ihmiskunnan hyveitä elvyttävä tekijä.

Siinä köyhälistön pyrkimys kulttuurielämään nähden ja jonka toteutuminen käy mahdolliseksi vasta yhteiskunnallisen vallankumouksen tapahduttua, joka siirtää määräämisvallan kapitalismilta proletariaatille.

Varsinkin kulttuurielämän huomattavin osa, taide, on kapitalismin johtamana ja sen tarkoitusten palvelijana kulkunue luonnottomille poluille. Sensijaan, että sen pitäisi kohdistua ihmisessä löytyvien hyveiden nostajana, luonteen jalostajana ja esteettisten näkemysten kehittäjänä, onkin taide muodostunut aivan vastakkaisia heränteitä palvovaksi. Pääasiallisesti voidaan nykyisen porvarillisen käsityskannan täyttämiä taidelaitoksia pitää huonojen vaistojen kouluina. Ellottava natsionalistinen henki, joka kunkin maan taidesuunnassa on oleellisimpana osana, pukeutuen mitä sairaloisimpiin muotoihin ylhäisön taide-elämässä, tahtoo vähitellen tunkea vaikutustansa kansan muidenkin kerrosten keskuuteen. Vastavaikutuksen herättämiseksi löytyy vain yksi keino, proletaarisen taide-elämän luominen ylhäisön taide-elämän vastakkaisille perusteille. Jonkun verran on jo havaittavissakin kehittymistä tähän suuntaan. Proletaarisen taiteen luomisen välttämättömyys on muodostunut yhä selvemmäksi käsitteeksi työläisten keskuudessa. Käytännössä ovat työläisten omistamat taidelaitokset, teatterit, laulu- ja soittokunnat y. m. alkaneet kohdistaa toimintaansa tähän suuntaan, joskin niiden ohjelmistoihin nähden edelleenkin löytyy runsaasti toivomisen varaa. Huomioon on otettava kuitenkin samalla ne vaikeudet, jotka työläisten taidelaitoksia tässä suhteessa kohtaavat; porvaristo käyttää ja tulee käyttämään kaikki keinonsa ehkäistäkseen ja vaikeutaakseen työväen taidelaitoksia tarkoitustensa toteuttamisessa, uuden kulttuurielämän luomisessa. Ja porvaristolla löytyy keinonsa. Ainakin yksityisten tielle, jotka erkanevat porvarillisesta taidesuunnasta, voivat he asettaa ehkäiseviä esteitä, joiden murtamiseksi tarvitaan joukkovoimaa, ja tähän työläisten taidelaitosten onkin pyrittävä. Yhteistoiminta proletaarisen kulttuurin eteenpäin viemiseksi on työläisten taidelaitosten kesken välttämättömyys. Siten, ja vain siten, voi se tuloksellisesti valmistautua tulevaisuutta varten. Sillä vasta yhteiskunnallinen vallankumous avaa sille mahdollisuudet täydellistymiseensä.

Neuvosto-Venäjällä missä yhteiskunnallinen vallankumous on kukistanut kapitalistisen talousjärjestelmän ohella myöskin porvarillisen kulttuurin, siellä on proletaarinen kulttuuri alkanut luomistyönsä. Lyhyeen olemassaoloonsa nähden on se varsinkin taiteen alalla ehtinyt saamaan suuria aikaan. Perustuen terveille perusteille, luovan työn ja sen seurauksina ilmenevien hyveiden ihannoimiseen ja ollen niiden ainesten nautittavana, joille se todellisuudessa kuuluu — työtätekevien — suorittanut taide-elämän eri muodot siellä uuden ihmiskunnan suurta luomistyötä. Siellä on taiteen kohtalo ratkaistu. Entisen alentavan, rappeutuvan porvarillisen taiteen tilalle on astunut jalostava taide. Ja tämän eroavaisuuden on tehnyt mahdolliseksi vain yhteiskunnallinen vallankumous.

K. V.

---

josta käy ilmi, että se ei ole sen varallisempaa ja vallankumouksellisempaa laatua kuin tavallinen porvarillinen pasifismi ja koetetaan A. F. of Laborille huomauttaa, että eihän toki työväenliikkeen nimeä kantavan järjestön tulisi sellaista kuitenkaan vastustaa, vaikka kuinka erossa vallankumouksellisesta luokkataistelusta koetettaisi pysytellä.

Sitten kirjelmässä kiinnitetään huomiota siihen, että A. F. of L. väittää Amsterdamin kansainvälisen ajavan "sosialismia" niissä julistuksissa, joissa puhutaan tuotantolaitosten yhteiskunnallistuttamisesta. Erikoisesti alleviivataan, että "sosialismi" ja "yhteiskunnallistuttaminen" **"ovat toki kokonaan eri asioita"** ja että itse Samuel Gomperskin on tehnyt itsensä samaan syntiin syypääksi ottamalla vastaan n. s. Plum Plan Leaguen kunniapresidentin nimen liitossa, joka ilmottaa ajavansa aivan samoja tarkotusperiä kuin tämän kirjelmän mukaan Amsterdamin kansainvälinenkin sosialisoimisohjelmassaan. Niin että eihän se mitään sosialismin tavottelemista ole.

Ja kun A. F. of Laborin protestissa kiinnitettiin huomiota Amsterdamin kansainvälisen vappujulistukseen vuodelta 1920, niin "on tykkänään kaikkea perää vailla, että Amsterdamin kansainvälisen toimeenpaneva komitea olisi kehottanut työläisiä antamaan tälle 'sosialistiselle' vaatimukselle pontta julistamalla yleislakko', selittää Oudegeest. Sen jälkeen hän rientää sanomaan, että Europassa jo kolmisekymmentä vuotta työväestö on vappujuhlaa viettänyt ja että silloin esitetään vain tavallisia työväestön vaatimuksia — eikä muuta. Tämän vuoksi "on ehdottomasti epätodenmukaista sanoa, että me olisimme vaatineet järjestöjä julistamaan yleislakkoa".

A. F. of Laborin toimeenpaneva komitea oli protestissaan myöskin tehnyt numeron W. A. Appletonin eroamisesta Amsterdamin kansainvälisen presidentin virasta. Tämän johdosta sanoo Oudegeest, että "kukaan itseänsä kunnioittava englantilainen työläinen ei olisi halunnut istua samassa neuvottelupöydässä Appletonin kanssa hänen julkisesti esiintyneen taantumuksellisuutensa ja hänen epäkansanvaltaisen menettelynsä takia... Appleton itse katsoi viisaimmaksi erota tehtävästään... hänen eroamisensa ei lainkaan johtunut kansainvälisen toimeenpanevan komitean harkinnasta, eikä myöskään siitä, että **me olisimme olleet liiaksi vallankumouksellisia**, vaan sen takia, että hänellä ei ollut kansainväliseen kuuluvien kahdeksan miljoonan työläisen luottamusta takanaan". — Siis Amsterdamin kansainvälisen toimikunnan harkinnan mukaan Appleton taantumuksellisuudestaan huolimatta kylläkin olisi siinä saanut olla, mutta joukkojen mielipide ajoi hänet pois.

Erokirjelmässään oli A. F. of Laborin johto selittänyt, että se ei ottanut osaa v. 1920 pidettyyn Lontoon konferenssiin sen vuoksi, että Amsterdamin kansainvälinen "nauettavalla ja liekehtivällä tavalla julistustensa kautta oli työläisiä kehottanut sanamukaisesti kukistamaan maailman kansanvaltaiset hallitukset, niitten joukossa myöskin Yhdysvaltain hallituksen".

Tätä syytöstä Oudegeest pitää kokonaan törkeänä tosiasioitten vääristelynä ja selittää, että jos Amerikassa on likimainkaan samallaisia tapoja vallassa kuin Europassa, niin sielläkin "pidetään arvossa kaikista mielipiteitten eroavaisuuksista huolimatta luottamusta, rehellisyyttä ja rehellistä peliä" ja että tällaisten syytösten heittäminen "edellyttää myöskin todisteitten esittämistä", mikä "tässä tapauksessa missään muodossa ei ole mahdollista'. Erikoisesti selittää Oudegeest, että on "ehdottomasti kaikkea perää vailla, että me Amsterdamin kansainvälinen) olisimme julistuksissamme pyrkineet demokraattisten hallitusten kumoamiseen, vaikkakaan tämä ei merkitse sitä, että me olisimme yhteisymmärryksessä niitten suorittamien tekojen kanssa". Ja edelleen: "Jos American Federation of Labor julkiseesti ilmottaa vastustavansa vallankumouksellisia periaatteita, niin se on sen oma asia. Sellaista julistusta tulee (Amsterdamin) kansainvälisen kunnioittaa, koska meidän perustuslakimme takaa kullekin järjestölle itsemääräämisoikeuden". Siitä huolimatta "tulisi A. F. of Laborin kuitenkin kunnioittaa puolestaan niitä periaatteita, jotka toisten maitten järjestöt ovat hyväksyneet".

Tähän tapaan Oudegeest pitkästi ja väsyttävästi yksityiskohtia myöten kumoaa ja torjuu kaikki A. F. of Laborin tekemät syytökset Amsterdamin kansainvälisen "sosialistisuudesta" ja "vallankumouksellisuudesta" ja selittää, että kaikki tuo on pelkkää pötyä ja pirun syyttä suotta seinälle maalaamista. Missään näistä syytöksistä ei ole mitään perää Oudegeestin selostuksen mukaan. **Amsterdamin kansainvälinen on yhtä puhdas kaikesta sosialismista ja vallankumouksellisuudesta kuin A. F. of Laborkin** ja on suorastaan tahdittomuutta, että ne torailevat keskenään silloin kun taistelu punaista kansainvälistä vastaan vaatisi niitten voimien yhdistämistä kummankin pelastuksen nimessä. Ja jos Amsterdamin **"kansainvälisen perustuslaissa on joitakin kohtia, joita A. F. of Labor ei voi hyväksyä, niin voihan A. F. of Labor siitä tehdä esityksen otaksuttavasti ensi marraskuussa pidettävälle kongressille, jossa niitä tarpeen mukaan voidaan muuttaa.** Koska peruskysymyksissä kuitenkin olemme samaa mieltä, niin taktiikasta voimme pikaisesti neuvotella ja sillä välin ryhtyä toimenpiteisiin voimien yhdistämiseksi", selittää Oudegeest kirjelmänsä lopussa.

Tämän selvempää selostusta Amsterdamin kansainvälisen vallankumousvastaisesta kannasta tuskin voinee vallankumouksellinen punainen kansainvälinenkään antaa, joten tunnemme syvää kiitollisuuden velkaukko Gompersille siitä, että hän suuressa typeryydessään tämän tunnustuksen meidän asiamme auttamiseksi on Amsterdamin pääkortteerilta puristanut. Tästä puoleen meidän ei tarvitse asian selostamiseksi selvittää viimeisten vuosikymmenien luokkataisteluitten syntyjä syviä, ja **Amsterdamin kansainvälisen kapitalisteille sodan aikana antamaa palvelusta, kun tämän järjestön lakeijan tehtävää kapitalistisen yhteiskunnan esille tämä dokumentti, joka itse puhuu puolestaan ja vain mainita kuka sen on laatinut ja missä tarkotuksessa.**

POIS PORVARILEHDET TYÖLÄISTEN KODEISTA TILAA ITSELLESI TOVERI

Suomalainen Rottinki-Huonekalutehdas.
Teemme kaikenlaista huonekalustoon kuuluvaa työtä päivän halvimpiin hintoihin. Uloslähetykset toimitetaan nopeaan ja huolellisesti.
2213 Fillmore St., San Francisco. Puh.: Fillmore 5367

Puhelin: Kearny 2114
CALIFORNIAN SUOMALAINEN LAKIMIES
ONNI A. WUOLLE,
Attorney and Counselor at Law
582 Market Street,
609—610 Hobart Bldg. San Francisco, Cal.

Hotel HOLLY
Isoin ja siistin mitä on lännellä, käsittäen 7 kerrosta. Nostohissi kulettaa asukkaita. Höyrylämmin tulee jokaiseen huoneeseen. Yksityis kylpyhuoneet. $1.00 päivältä ja ylös. Alennus viikottain vuokraajille. Puhelin: Douglas 6235. 140 Mason St. 1 ploki Market kadulta.
ISÄNTÄ: JOHN HILL,
SAN FRANCISCO, CALIFORNIA.

H. SLIKERMAN
ASIANAJAJA JA LAKIMIES
Pacific Bldg. Room 909
San Francisco, Calif.

VALOKUVIA
Kauniita, selviä valokuvia valmistetaan hääkekkereistä, perhejoukkueista, naisista, miehistä, lapsista ja kaikista. Erikoinen huomio annetaan suomalaisille kundeille.
THE JOHNSON PHOTO STUDIO,
1028 Market St., San Francisco, Cal.

SUOMALAISILLE
hyvin tunnettu
VALOKUVAAJA
H. T. Motoyoshi
2009½ Fillmore St.
SAN FRANCISCO, CAL.

John Arnell, omistaja. Puhelin: Garfield 1082
Suomalainen Hotelli
Hotel Comfort
744 Howard St.
Bet. Third & Fourth
KUUMA JA KYLMÄ VESI
San Francisco, California.

Blomseth Lunch
Tarjoaa hyvää ruokaa kohtuullisilla hinnoilla.
2122 Market St. San Francisco.

KANSALAISET
joilla on karvoja leuassa saavat huolellisen raapasun Teräväis-Heikin Parturituvassa, 231—4 katu, San Francisco, Calif.

SAUNA
on avoinna tiistaisin, keskiv., torstaisin, perjantaisin ja lauantaisin kello 2—11 illalla. 17 ja Market Streets.
M. A. FINNILÄ.
4032—17th St., San Francisco, Calif.

Lähtiessänne ostoksille tarkastakaa ilmotusosastoamme

KIINALAINEN KASVISLÄÄKÄRI LUONNON LÄÄKKEITÄ
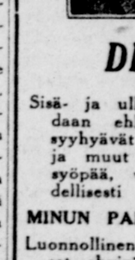
Ei leikkauksia. Ei mitään myrkkyjä käytetä meidän erinomaisissa lääkkeissä. Valmistamme lääkkeemme kiinalaisista juurista, kasveista, nupuista ja kuorista, suurin osa näistä ovat tuntemattom. tämän maan lääketieteelle. Lääkkeemme ovat valmistetut luonnon kasviksista, ja ovat ne voitokkaasti parantaneet vatsavikoja, päänkipuja, katarria, keuhkovikoja, reumatismia, hermovikoja, veren heikkoutta, munuaistauteja, naisten tauteja, y. m.
Kaikkia miesten ja naisten tauteja hoidetaan.
M. HEE WO CHINESE MEDICINE COMPANY.
208 James St., 2nd avenuen kulmassa.
Perustettu 1903. SEATTLE, WASH.

Seattle, Wash.

Tilitys Seattlen ja Pearsonin osastojen yhteisestä kenttäjuhlasta alueemme agiatsionirahaston hyväksi:

Tulot	$19375
Menot	$14125
Puhdas jäännös	$52.50

Tilit tarkastanut

K. Kuusisto. J. Branet.

Tacoma, Wash.

Osaston kokouksessa t. k. 3 p:nä päätettiin tehdä huvimatka Rosedalenimiseen paikkaan 28 p. elokuuta. Olisi hyvä, että kaikki, jotka aikovat lähteä mainitulle matkalle, antaisivat tiedon osaston jäsenille tai jos eivät tunne ketään heistä, niin voisivat lähettää vaikka kortin osaston osotteella, joka on: Box 263 So. Tacoma City. Tämä sen tähden, että voisimme tilata kylliksi viilipiimää ja mitä muuta sattuisi farmareilta saamaan. Meno sinne tapahtuu itsekunkin omilla kustannuksilla ja on päätetty lähteä "ferryssä" joka lähtee Point Defiancesta kello 8:45 a. p. Ferryllä mennään Gig Harbor-nimiseen paikkaan, josta saa auton kyytiin määrän päähän, John Walleyn farmille, johon Gig Harborista on noin 4 mailia. Eväät myös voi itsekukin laittaa mielensä mukaan, viilin saa sieltä ja kahvit laitetaan yhteiset joista myös yhteisesti maksetaan.

On myös aikomus toimia iltamo työn päivän seutuvilla jos vaan saadaan huonetta sitä varten. Siitä ilmoitamme Toverissa myöhemmin.

Sanomalehtikirjeenvaihtajasta tai kirjeenvaihtajasta on täällä oikein huutava pula. Valittiin tosin vakituinen kirjeenvaihtaja silloin kuin osaston muutkin virkailijat valittiin. Mutta näyttää, että hän on laiskanpuoleinen siihen toimeen, vaikka vapautimme hänet muista osaston toimista ja työnantajat ovat vielä antaneet vapauden muistakin työstä, joten ei ainakaan ole ajan puute. Täytyy siis olla jo haluttomuutta. Nyt keksimme keinon, että valitaan hänelle apulainen tai kaksikin joka kokouksessa aina seuraavaan kokoukseen asti, joten on aina verestä voimaa auttajana. Ottakoon vakinainen tämän huomioonsa.

Tässäkin kaupungissa on jo Ku Klux Klan olemassa. Se on ainoastaan sen tähden, että voidaan pitää syndikalistilakia voimassa, ainakin

(Jatkoa viidennellä sivulla)

PERÄPUKAMAT
Parannetaan Leikkauksetta

DR. DEAN
Sisä- ja ulkonaiset pukamat voidaan ehkäistä. Vuotavat tai syyhyävät peräpukamat, paiseet ja muut peräsuolitaudit, paitsi syöpää, voidaan parantaa täydellisesti leikkauksetta.
MINUN PARANNUSTAPANI ON:
Luonnollinen—säästäen lihaskudokset ehyinä ja vahingoittumattomina.
Hoito ilman leikkausta—ei tuota sairaalle tuskaa eikä pelkoa jonka leikkaus aiheuttaa.
Vapaa liikunto—hoitoni alaisena olevat sairaat saavat liikkua vapaasti ja tehdä säännölliset päivätyönsä, joutumatta vuoteelle.
Hoitoni on kivuton, ei mitään ikäviä ja vastenmielisiä jälkiseurauksia, ei keskeytystä liike- eikä seuraelämässä. Sairaat pian tottuvat hoitooni ja pitävät konttorissani käyntinsä tavallisena vierailuna.
Lääkärit, jotka suosittelevat sairailleen parannustapaani, voivat haluttaessa seurata sairaan mukana.
MUISTAKAA — MINÄ TAKAAN TYÖNI. Jos en voi parantaa PERÄPUKAMAANNE, niin maksan rahanne takaisin.
Parannettujen sairaiden nimiä lähetämme pyydettäessä. Kirjoittakaa taikka käykää noutamassa vapaita kirjasia.
DR. DEAN
Second & Morrison Sts.
PORTLAND, OREGON.
Kirjeessänne mainitkaa tämä lehti.